

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 2. Concilia in Hispania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

ritii reductum editis miraculis celebre
 evasit. Illi præ aliis juvabantur, qui fe-
 bricitantes (*) ad Sancti honorem Mis-
 sas legi petebant. Hinc Ecclesia Sigis-
 mundum in Sanctorum numerum re-
 tulit, ejusque Memoriam prima Maji
 colit.

Sæculum VI.

A. C. 524.

Martyr.

Usu. & R.

1. Maji.

§. II.

Concilia in Hispania.

Eodem anno 524. aliqua Concilia cele-
 brata. Tria in Regionibus, quæ
 Theo-

Tom. 4. Conc.

p. 1622.

(*) Im Anfange dieses Buches finden wir gleich
 ein außerlesenes Stück der Aufrichtigkeit unsers
 deutschen Uebersetzers. Hier saget Fleury: Oû il
 se fit plusieurs miracles: principalement sur
 ceux, qui ayant la fievre, faisoient celebrer des
 Messes en son honneur. Ein aufrichtiger Ueber-
 setzer hätte es geben müssen: Woselbst verschie-
 dene Wunderwerke geschahen; sonderlich an
 denen, welche das Fieber hatten, und zu sei-
 ner Ehre Messe halten ließen. Allein unser
 Uebersetzer auf seiner 168. Seite im 5. Theile hat
 es gegeben: Sonderlich aber ließen diejenigen,
 welche das Fieber gehabt hatten, zu seiner
 Ehre Messe lesen. Erstlich ist in dieser Ueber-
 setzung eine Falschheit; weil dieses nicht ausge-
 drückt wird, daß den Febricitanten geholfen wur-
 de, und dann eine Verhöhnung, welche einem red-
 lichen Mann unanständig ist; denn freylich war kein
 Mirackel vonnöthen, diejenigen, welche das Fieber
 gehabt hatten, zu befreyen.

Sæculum VI. Theodorico parebant, acta sunt. Eorum
A. C. 524. primum est Arelatense quartum sexta
 Junii Opilione Consule, cum aliqua Ec-
 clesia dedicanda esset, celebratum. Præ-
 fuit S. Cæsarius, Episcopis duodecim &
 quatuor Presbyteris, qui absentium no-
 mine intererant, assistentibus. Condide-
 runt quatuor Canones de Ordinationi-
 bus, ut antiquam Disciplinam confirma-
 rent. Diaconus annos vitæ numeret
 viginti quinque, Presbyter aut Episcopus
 triginta. Laicus non ordinetur Diaco-
 nus aut Presbyter, priusquam post ipsius
 Conversionem annus effluxerit. Cleri-
 ci vagabundi non recipiantur.

c. 1.

c. 2.

c. 4.

Reliqua duo Concilia in Ditionibus
 Theodorici Regis Lerix & Valentix, an-
 no 15. Regni ejus in Hispania, nempe
 hoc anno 524. celebrata. In Concilio
 Lerienti octo fuere Episcopi, & Cano-
 nes sexdecim condiderunt. In primo
 constituitur, ut illi, qui ad Altare ser-
 viunt, qui Jesu Christi Sanguinem di-
 stribuunt, aut Vasa Sacra tractant, a san-
 guinis humani effusione se abstineant,
 quæcunque demum occasio se offerat,
 nec ipsis liceat etiam urbem ab hostibus
 obsessam defendere. Clerici, qui sangui-
 nem fuderint, duobus annis agent Pœ-
 nitentiam, & ad Ordines altiores nun-
 quam possint promoveri. Hic observo,
 quod inter frequentes Barbarorum in-
 cursio-

to. 4. p. 1620.

curfiones urgente neceffitate Civitates defendendi fenfim Clerici antiquæ Lenitatis Ecclefiasticæ oblivifci cœperint. Id etiam deprehenditur ex alio Canone, in quo Epifcopi arbitrio relinquitur, qua pœna caftigandi fint Clerici, fingulare certamen ineuntes. Etiam prohibetur Clericis, ne fuum mancipium aut Difcipulum ex Ecclefiâ, quo confugiffet, rapiant, ut virgis cœdant. Si aliquis ex Ministris Altaris in peccatum carnis labatur, Interdicto fuberit, donec ipfius Pœnitentia Epifcopus judicaverit effe factifactum; fed omnis fpes Promotionis præfcindatur. Si relabatur, Communionem nifi in mortis articulo non accipiat. Quod ad Monachos pertinet, Decreta Concilii Agathenfis & Aurelianenfis obfervari jubentur, idque folum additur, in Poteflate Epifcopi relinquendum, ut fi videatur, confentiente Abbate, ordinet, quos Ecclefiæ utiles futuros judicaverit. Epifcopus Bona Monafteriis fine fraude donata relinquet intacta.

Qui foetum ex adulterio ipforum editum interemerint; tandem Pœnitentia annis feptem peracta Communionem accipient, & nihilominus toto vitæ fuæ tempore inter Pœnitentes perfeverabunt. Si Clerici fint, poftquam ad Communionem iterum fuerint admiſſi, Altari

Hift. Ecclef. Tom. VII,

C c non

Sæculum VI.

A. C. 524.

c. 11.

c. 8.

c. 5.

c. 3.

Sup. XXXI

n. 1. 3.

c. 2.

Sæculum VI. non amplius servient, sed in choro cum
A. C. 524. Cantoribus interesse licebit. Venefici

c. 4. 6.

non ante mortis articulum Communio-
 nem accipient. Incesti, donec a nefan-
 do commercio abstineant, excommuni-
 cati sint, & ad Missam Catechumeno-
 rum solummodo admittentur. Qui Eccle-
 sia exire recusaverit jubente Episcopo ad
 longius tempus in pœnam inobedientiæ
 excludetur. In hoc Concilio occurrunt
 aliqui Canones de Catholicis ab Hære-
 tics scilicet ab Arianis rebaptizatis, qui
 eodem jure ac Apostatæ habentur. In
 ultimo Canone prohibetur, ne quis E-
 piscopi defuncti Bona diripiat. Id ipsum
 in Concilio Valentiaë acto strictius pro-
 hibitum.

s. 10.

c. 9. 13. 14.

p. 1617.

Illi Concilio Episcopi sex non plures
 interfuere, & sex tantum Canones con-
 diti. In iis præcipue statuuntur, quæ Se-
 de vacante observanda sunt. Si Deo
 disponente Episcopus obierit, Clerici ex
 rebus illis, quæ in Domo ejus, aut in Ec-
 clesia, sunt, nihil sibi arripiendum exi-
 stiment. Si quidquam acceperint, Au-
 thoritate Metropolitanæ, & Episcoporum
 Suffraganeorum ad restituendum cogan-
 tur. In hunc finem observetur Conci-
 lii Rejenfis Canon, quo præcipitur, ut
 aliquo Episcopo defuncto Episcopus vic-
 cinior veniat, Exequiis præsit, & curam
 Ecclesiæ illius usque ad ordinationem
 Suc-

s. 2.

Concilia in
 Hispania.

*c. 6. Sup. L.
 XXVI. n. 47*

Illi Concilio Episcopi sex non plures
 interfuere, & sex tantum Canones con-
 diti. In iis præcipue statuuntur, quæ Se-
 de vacante observanda sunt. Si Deo
 disponente Episcopus obierit, Clerici ex
 rebus illis, quæ in Domo ejus, aut in Ec-
 clesia, sunt, nihil sibi arripiendum exi-
 stiment. Si quidquam acceperint, Au-
 thoritate Metropolitanæ, & Episcoporum
 Suffraganeorum ad restituendum cogan-
 tur. In hunc finem observetur Conci-
 lii Rejenfis Canon, quo præcipitur, ut
 aliquo Episcopo defuncto Episcopus vic-
 cinior veniat, Exequiis præsit, & curam
 Ecclesiæ illius usque ad ordinationem
 Suc-

Successoris gerat. Infra octavam obi- Sæculum VI.
A. C. 524.
bitus Diem curabit conscribi Inventa-
rium, & transmittet ad Metropolitanam;

Is virum deliget idoneum, qui Clericis
pensiones distribuat, & si diutius Sedes
vacet, Administrationis suæ rationem
Metropolitæ reddet.

Episcopi defuncti affines & consan- *Valent. c. 3.*
guinei moneantur, ne de Bonis ipsius
Metropolita & illius Provinciæ Episco-
pis nescientibus quidquam sibi auferant,
quod periculum subsit, ne Res Ecclesiæ
cum Rebus ad Hæreditatem pertinenti-
bus confundant. Si quis vero modeste,
quæ sibi debentur, repetat, Metropolita
vel ille, cui Metropolita hoc negotium
commiserit, quod æquum fuerit, faciat.
Non nunquam contingebat, ut defuncti
Episcopi Exequiæ indecore differrentur,
quod Episcopus Commendatarius seu
Visitator, cui Vacantis Ecclesiæ curam
gerere incumbebat, abesset; ad hoc ma-
lum tollendum jubet Concilium, ut E-
piscopus, qui ad Exequias celebrandas
invitari solebat, Episcopum ægrotantem
invisat, moneatque, ut rebus suis pro-
spiciat, quo ipse ultimam ejus volunta-
tem exequi possit. Quamprimum ani-
mam Deo reddiderit, Sacrificium pro
ipso offeret, (*) terræ mandari curabit,

Cc 2 &

(*) Wiedetum eine kurze Anmerkung aus der
Gottes

Sæculum VI. & quæ superius statuta fuere, observa-
A. C. 524. bit. Si Episcopus subito ex vivis exces-
 serit, Corpus defuncti una die & nocte
 custodietur, & continuo Psalmi decanta-
 buntur; tum Presbyteri illud feretro
 imponent, sed necdum tumulo inferent,
 donec Episcopus invitatus adveniat, qui
 defunctum solemnibus cæremoniis sepe-
 liat.

6. 5.

Præterea Concilium Valentense sta-
 tuit, ut Clerici vagi officio suo fungi
 prohiberentur, & Episcopi neminem or-
 dinarent, nisi promitteret, se in loco, in
 quo ad Dei servitium assumeretur, per-
 mansurum. Item decernitur, ut in Missa
 legatur Evangelium, antequam oblata
 afferrentur, & dimitterentur Catechu-
 meni,

Gottesgelehrtheit unsers Uebersetzers. Er sagt:
 Diese letzten (Gebethsformeln) wie sie noch je-
 zo in den *Constitutionibus Catholicis* befindlich
 sind, enthalten nun keine Spur von einem
 Fegfeuer, daraus die Seele des Verstorbenen
 entweder durch das Opfer des Leibes Christi,
 oder durchs Gebeth errettet, oder ihm eine
 Erleichterung verschaffet werden solte. Ue-
 ber wie dumm ist dieses Geschwätz! denn wenn die
 alten Christen nicht geglaubet haben, es gäbe eine
 Zeit, in welcher den Todten eine Erleichterung könn-
 te verschaffet werden, warum haben sie denn für
 sie den Leib Christi geopfert? Warum haben sie
 gebethet?

meni, ut Domini Nostri Præcepta, & Episcopi Doctrina non solum a Fidelibus, sed etiam a Catechumenis, a Pœnitentibus & ab omnibus illis, qui ab Ecclesia separati essent, audiri possent. Etenim aliqui hac via convertebantur.

Sæculum VI.
A. C. 524.

C. I.

§. III.

Concilia in Africa.

Sub ejusdem anni 524. finem celebratum est Concilium Juncæ in Africa in Provincia Bizacena, cui S. Fulgentius tanquam Episcopus Ruspensis interfuit.

Tom. 4. p. 1627. vit. S. Fulg. c. 29. n. 59.

Ex Episcopis aliquis, cui Nomen QuodvultDeus, conquestus est, quod sibi Fulgentius præferretur; at omnes Patres pro Fulgentio steterunt. Tunc quidem S. Fulgentius tacuit, ne Auctoritati Concilii adversari videretur. Cum vero adverteret, illum Episcopum hac re admodum affligi, timens ne Charitas læderetur, in quodam alio Concilio posteriore, Suffete (*) celebrato, publice Patribus suppliciter accidit, ut Episcopum QuodvultDeus sibi præponerent, quod Episcopi

Cc 3 copi

(*) Suffetes Livio sunt Judices Carthagenenses. Lib. 28. *Suffetes eorum, qui summus Pœnis est Magistratus.* & Lib. 34. *Cum Suffetes ad jus dicendum consedissent.* Hinc credibile quemdam Carthagine locum id Nominis retinuisse.